

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatus Apostolicus, Sev Concionvm, De Iohannis
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaqué peccata
Herodis, Libertate, Notae**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1612

Echo Concionis XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

Euse. Caf. lib. 1. Eccl. hist. c. 16. Philo Ind. li. de vita con- templati- ua, sine supplicum virtutib. mirabilis fuit, vt pænè solo exemplo sobrietatis continentiae Marcus Euangelista Aegyptios & Aethi- nos, alij alios ad Christum conuerterint, vt dicitur sebius Cafariensis: Christianis inquam, qui vt ait lo) Continentium velut fundamentum quoddam in an- locabant, & ita demum reliquas super hanc pergebant cave virtutes?

Intelligitis quid velim? dico; Si Polygama est, & pleetenda, multo magis adulteria. Et nunc Reges Sacrorum & murorum intelligite dimini qui iudicatis terram &c. vigilate, vt augetur lum cum malis, de medio vestri.

ECHO

CONCIONIS XIII.

THEMA. Dicebat enim Iohannes Herodi: *Facet tibi habere uxorem fratris tui. Marci 6.* Facta repetitione vsitata, sic propositum

1. Paucis Principibus contingere hanc felicitatem, vt aliqui dicat, Non licet tibi &c. & vnde dicitur hoc.
2. Regibus, aut quo modo libere Pribus, non licere, quidquid libere.
3. Quam periculosum, conuincitur mari. AVE.

I
Paucis Principibus, Herodis felicitatem contingere, liquis eis liberè dicat, Non licet tibi &c. & vnde dicitur.

Potentis miser. & egeni ve ritatis, Capitol. in Gord. lun. Si verè dixit, quisquis dixit: Miser est imperator quem vera reuocentur; verè Herodes iste qualibet liberibus suis infelix, vel hinc foelicissimus fuit, quod Iohannes hic noster Concionator contigit, qui quod oris libertate illi clam, palam, in faciem que dicitur ribile istud Non licet tibi &c.

O terq; quaterq; beatum illum, si oblatu videret, suamque foelicitatem concoquere! Nec minùs verè inde colligo, ex Potentibus nunc miseros esse, quoniam nunc apud multos

re vera reticentur.

Non est enim veritas, & non est misericordia, & non est scientia Dei in terra, minimè omnium in Curia.

Seneca meus alicubi scripsit, omnia habentibus, vnum deesse, nempe qui verum eis diceret. Quam sapienter, & vere, ut patet omnino etiam huius viri scripta video apud Gellium minus commendari, p̄neque omnino vituperari, apud Fab. Quintilianum tamen cum nonnulla laude.

A. Gell. li. 12. n. 17.
cap. 2.
Quintilianus lib. 10
Insti. c. 1.
in fine.
Vicio suo
v. plurimum,
3. Reg. 22.

Accidit verò hoc
1. Potentium;
2. Alicorum.

1. Potentium. Quidam enim ex ipsi non adpetunt, quidam etiam oderunt vera dicentes. Ego odi eum, quia non propheta: mihi bonum, sed malum, aiebat Rex Achab de Michea propheta.

Cic. de Amicitia. Hos delectat adsentatio, & fictus ad eorum voluntatem sermo.

Congregant sibi magistros prouidentes auribus, & à veritate quidem audiunt auertunt, ad fabulas autem conuertuntur.

Timoth.

Error illi secundum similitudinem serbentis, quæ non exaudies vocem venefici incantantis sapienter.

Nero in hoc numero de quo ita Suetonius: Nero, ut ad paranda facinora promptus erat, ita audiendi quæ pariter et in oleis.

Sueton. in vita Neronis.

Et Pilatus, qui ex Christo quæsiit quidem de Veritate, dicens: quid est veritas? sed cum hoc dixisset, id est cum dumtaxat proposuisset, non etiam Christi respōsum expectasset, è Prætorio foras ad turbam prodijt.

Et ij, qui sic apud Isaiam; Loquimini nobis placenta, videte non erraret, auferite à nobis viam (Iustitiæ): declinate à nobis semitam (Pœnitentiæ): esset à facie nostra sanctus Israel. Isai. 30.

Setentiam viarum Dei volumus.

Delicatis scilicet sunt plerique Magnates, & orib, & auribus: neutris vllam vel tenuem acrimoniam propinari patiuntur.

Virgilli in mensa corporam, sinapi ferè nullo, nisi affa-

affatim sacchari pulvere resperfo vesci possunt, & cōuiuio & pastu animorum, nullum nisi dulced adulatorium sermonem admittunt.

Loquimini placentia, proponite mellita, propositio saccharo temperata.

Vt Isaacus quondam ad filium suū; sic illi ad auditores (dignissimos sanè illos, qui potius suam aures suos: Cum venatu aliquid adprehendens, facit

Genes. 27.

de pulmentum sicut velle me nosti, & affert vt comedere benedicat tibi anima mea antequam moriar. Audistis velle me nosti id est, loquere placentia. Audistis & benedicat tibi anima mea? id est, vt tum te non

1. Cor. 13.

hominum loqui, sed Angelorum, dicam; vt tuu te Regum siastarum principem; vt tum sacri pulpiti Regum Concionatorem meritò regium, te passim decem vel, vt antequam moriar, pingui vel Abbatia vel Episcopatu quasi nouissima benedictione te donem?

Poscuntur ergò adulatoria, & adulatorijs placet bona fama, beneficia promittuntur.

Itaq; , proh dolor! omnia sua hesternæ noctis, nescio quam de lana caprina, aut asini vmbra, filiam lam multa arte tornatam narrabit aliquis redemptor Demades, aut Chiquotus, aut M. Gulielmus, aut

Horat. de Arte.

libet parasitandi benè peritus; alius vernaculi pro versus inopes verum, nugæque canoras, non prodesse sed delectare, longo ordine recitabit; tertius quisquis melior, quasi aues nondum visas confectas & aërem verberans, sublimia quædam de fide, de

ribus, & bona, & bellè, & benè quidem omnia, sed vt quorsum aut in quem scopum suum tam bene rigat nemo Auditorum, ac ne ipse quidem fortalis rator sciat; sed sic, vt nec hæreses æui sui feriat, nec

tia vel sui temporis, vel præsentium Auditorum modo carpat. Audientur illi perlibenter, & auidem vorabunt similes labra lactucas; & aures Mæcantum Panis aut Marsicæ, Apollinis symphoniam reponent; Si interruptens vel tantisper, fari quis iusmodi sunt, hortabuntur. Sit verdè alius, qui de

Nonnunquam & vicio Auditorum,

te publica, vel cuiusq; priuata, pro re nata, pro temporis, pro qualitate Auditorum ordinatur,

pruientes Procerum aures animique in vltimis Hispanijs peregrinabuntur, sermo adhuc dicentis, dato ligno interrumperetur: quid: in alteru etiam diem aliquando silentium indicetur: ad suos Orator indonatus, parū commendatus, condemnatus etiā fortassis authenticō præiudicio relegabitur &c. Alius poscetur, & dabitur Ioannis Thauleri hæc fuit querimonia: *Hic se temporibus ait in id loci res redijt, vt si quis ex nobis ipsam forsasse veritatem dicere velit, in nullo panē monasterio libenter toleretur, ei que concionandi officium interdicitur. max; in locum illius subrogetur alius, qui quicquid prior dixerat, rejicit atque refellit.*

Ex vita Thauleri, sermo qui incipit: Quid dicam &c.

- 1. Studio placendi;
- 2. Alicorum, vel
 - 1. Mei duplicendi;
 - 2. Avaritia & ambitu.

3. Studio placendi; Nam, vt veritas odium, sic Obsequium amicos parit. Contrariarum causarum, contrarij sunt effectus. *Vt præfata, & qui condūcti plorant in funere, dicunt, Et faciunt prope plura dolentibus ex animo; sic quidam ad oculum seruitutes, plura quam Domini ipsi vel veta bunt dici, vel iubeant. His inquit animus Principis audiendū delectatur, his irritatur.*

Terent. in Andria. Vel piacere vo lentium. Horat. in arte.

Ad omnia Domini scelera, quisquis talis est clamabu palestræ, bene rectè, *Palesces super his, etiam stillabit amicis Ex oculis rorem, saliet, tundet pede terram. oleum etiam camino addet.*

Idem ibi.

— illi rei studeat, *Vult placere sese amica, vult mihi, vult pedisequa, Vult famulus, vult etiam ancillis, & quoque catulo meo. Cum Gnathone illo Terentiano ait; Negat quis? nego ait? Postrimo imperat egomet mihi*

Plautus in Asinaria.

Omnia ad rem arti, oratione vinula venustula. *Ita quidam oculos habent linguas, manus, gestus, quæ vident placere, hæc dicunt, offerunt, repræsentant, quæ displicere, iubent valere. De Potentum studijs studia eorum sunt omnia.*

Ætopū, credo, docentē audierūt & crediderūt, cū Regibus aut omnino non loquerentū, aut quæ sunt incūdisima

loqui oportet; non Solonem, qui sic correxit, *qui sunt optima.*

Hierem. 9. Docuerunt linguam suam loqui mendaciam.

Osee 7. in malitia sua latuisti: auerunt Regem, & dicitur ius & principem.

Osee 12. Hoc est factum inire cum Assyrijs, id est potentissimis, quales olim Assyrij.

Sed & idem nuntium illum prauè imitantur, ut ad vocandum Michæam, qui ait illi: En verbum Prophetarum vno ore bona Regi annuntiant; quæ te, ut sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarique ræ; quasi dicant, sapia licet ut pauci, prædica tibi Regem ut multi: sequere plurimorum sententiæ, & ge lata illa & solo plurimorum trita via.

2. Paralip. 18.

Veldisplicere metuentium.

Ita, Ita; Aulicelli quidam nescio qui sic sunt parati, ut Magistros coaceruent loquuturos placentia, imò & suggerant, ac pænè dicent, &c. si quem Iohannizantem, & mōx dicturum dicit illud Non licet tibi &c. nōrunt; arcet a Curia longissimè, atque aditus ei omnes præcludunt.

Horat. lib. 1. ep. 1.

Ita nōrunt Regibus vii, dicam? imò abuti. Eorum hominum orbi, & Regibus ipsis, perniciosissimum. *ij. Metu displicendi, ac percundi. Senecam eam acceptorem Nero, imò & Agrippinam matrem iussit, quod virijs eius aduersarentur.

Herodes quidam Atticus Secundum Sophistam Atheniensem doctorem suum dissentientem inter-

Flau. Philostrat. lib. 1. de vitis

Linum Hercules; Ioannè nostrū Herodes hic ostendit. Difficilis certe cultura potens amici, ut ille ait.

Sophistarum de

Dicit ergò aliquis, iam aliquis & potens, apud Herodem: cur ego amicum

Secundo, Arrianus lib. 3 var.

Offendam in nugis? Horat. in Arte. Demens, si malim bonum amicum, quam bonum vel verbum vel consilium, perdere.

hist. ca. 32.

Perceat potius illud & quidquid tale, amicum vel seruetur. Cur eructabū car meum verbum bonū aut filiū sanū, ut perdat os meū bolū bonū, & conu-

de Lino Sueton. in vita Ne-

bonū &c? Cui propter vocē vnā, & vnū nō licet velle

yonis

(ego, què iam Herodes metuisti, obseruati, libèret amicum

quo audio multa facit, quasi non tã Rex me^o, quam iam
 seruis meus; vt quem auribus iam captum, aureis ca-
 tentis vinctum teneo; de Herodis gratia ita detrepentẽ
 excidam, vt deinceps non tam de me audiendo, quam
 pendendo aut occidendo cogitet, quod Baptista acci-
 dit, qui si in tempore tacuisset, viueret, & adhuc ami-
 co Rege vteretur? *Felix. quem faciũs aliena pericula cauẽt*

Cui vita & pax cordi sit, illi audiendum, viden-
 dum, tacendum, omnia.

Vt lingua, & voci, quæ Dominum perdidit.

Ratimus nunc est Philoxenus, qui ad fodiens la-
 pidarias reduci se maluit, quam probate Dionysij
 veritas, contra animi sui iudicium.

Quis ariensius fugere nunc malit ex aula, quã Ar-
 cedon Theodosij Imp. filium merentem non verbe-
 rate dicantimò adtingere?

Muli nunc in Curijs non iam Duces, sed Comites
 maiorum Principum degunt, nisi pedisequos & au-
 cillatores potius vocent.

Michael
 Glycas
 annal. p. 4.
 de Arsen.

Falsa inquitur Domini cogitur populus sui

Regem terere, iam laudare. Senec. in Thyeste

Alexandi Magni saltem magistrum imitarentur.

Alexand. 3. or. hist. c. 32. Alexander Philippi filius
 puer adhuc, cum nondum ad puberem ætatem per-
 uenisset, citharam didicit pulsare. Magistro iubente
 chordam quandam tangere modulis conuenientem,
 & quam postulabat artis ratio, *Ei quid interest*, inquit,
etiam si hanc pulsauero? in aliam digitorum intendes. Qui
respondit, Nihil interesse tuum Regis, sed non eodem modo
mihi interesse suavi citharædi. Alia citharædum, alia
Regem decent.

Sic plerique, sic saltem Magnates, quos consilij
 aut concionibus formandos susceperunt, monerent:
Nihil interest tuum Regis si hoc, aut illud, si sic aut aliter
feceris; quis enim Regem isthic multauerit? sed non eo-
dem modo futuri, aut mansuri Christiani, Catholici &c.

Reges gentium alia, alia Christianos & Catholi-
 cos decent,

* 3. *auaritia, & ambitu.* Aut enim sperat lucra, & of-
 ficia

ficia dum vel loquuntur placentia, vel subitiora
cerbiora; vel dum occultant vera & venditant
aut meruunt damna, atq; exautoramēta.

Vel seruiunt vi regnem, vel ne non semper regnem
Alanus de complanctu Naturæ *Quid est asala*

vnctio, nisi donorum emunctio?

Idem ibid. *Caput diuitum oleo adulationis inunguntur*
latij canes, vi muner a eliciant, & emungant.

Irrigant, stercorant, agrum, arborem, tantum
fructibus comedant.

Scurror ego ipse mihi: populo tu o Diogenes. nisi
hoc, &

Splendidus multo est, equus vi me portet, alar Rex
bat de se Aristippus.

Equum superbiorē manu & popismis demittit
vt ascendere, gestari, portari, & sublimes in eo spori
ri possint.

Hos sibi quasi gradus faciunt ad honores magnos

Vident enim tales in cælum vsque extolli, honore
bus augeri, Baptistas verò oris paulò liberioris, ge
tia Herodis & Curia excidere, vitam amittere &c.

Naturali enim ductur malo: & adulatoribus vnctio
libenter fauemus, ait Hieronymus ad Fabianum
21.

Gen. 27.

Fac mihi pulmenium sicut velle me nosti, & offer mihi
medam, & benedicat tibi anima mea antequam moriar: &
quicumque Placentinis & Laudensibus eiusmodi
lectatur: perge perge ita loqui placentia: non moriar
antequam te faciam in gentem magnam, donec te in
populi constituero.

Hac spe ergò excitati adulatorē, sermonem
auribus ipsorum deinceps adcommodant.

Vt amatores laudant etiam illaudata, in amatores
vel quibus ob diuitias, aut prosaplām illustriam
frui volunt, sic isti.

Amatores, speculum ipsum amaliæ mendaciter
peierant, si quem in facie eius næuum renuntiat
sti resellunt omnes, quos contigerit fautoribus
zibusque ipsorum quamlibet exiliter aduerfari.

Insurrant & hoc alijs; Ne suscipietis, neque euigilare faciat dilectam donec ipsa velit.

Quemadmodum Sacerdotes olim Idolorum, vt sum, ex impijs sacris, quæstum tuerentur, magno studio semper conati, ne Doctores Veritatis ad aures regias admitterentur (vt Danielis liber, & D. Bartholomæi martyrium facit fidem); sic non contenti suo Veritatis silentio, etiam valde cauent, nequis eam inferat.

Poculum (vt aiunt) rosaceum discoopertiri metuunt, ne luctuosus odor exspirando euanescat.

Publicarum rerum scenam inuersam, religionem moreque euersos, expilationes, concussiones, fraudes, belli cauponationes, ludos humani sanguinis &c. ne digito aut verbulo notare audent, imò studiosè occultant veris Dominis & Correctoribus futuris, ne à vacca pingui, quam mulgent, & à torculari, lacte & melle perenni manante amadati, hircum mulgere, & sugere vel de petra, oleumque de saxo durissimo exprimere cogantur.

In messe aurea scilicet, & aquis turbidis, vt pote piscosis, libenter versantur.

psal. 77. manducauerunt ac saturati sunt nimis, non sunt fraudati à desiderio suo?

Horat. in arie.

Nec mensura cutem nisi plena cruoris hirundo.

Silentio suo se fatentur inuidere orbi quietem, seculo pacem suo. Regibus ac Principibus suis Aerarium locuples, Honores, Amicitias plebium, Deo suo cultum, templas, aras; Ecclesiæ Reformationem, omnibus bonum suum.

Imperia soluit, qui tacet iussus loqui Senec.

Regum opes sapiens assentatio, quam hostis euertit. Curtius lib. 8. rerum Alex.

Cic. lib. de Amicit. Assentatio vitiorum adiutrix.

Senec. in ep. Habet insitum venenum blanda oratio.

Quam multorum animas caelo excludunt, Inferno addicunt, quorum blandior oratio est, vel nimium silentium.

Nô ita olim Nautis, exitiosus Sirenu cantus neq; sic oleæ

oleæ pestifera est capræ lingua (et si eius ad tactum Plinio, sterilefcit) ut sunt Regibus, vniuersque ad dentatorum lingua, per quos & ipsi, & res ipsa vna intereunt.

Ut silentium Amyclas perdidit, sic hoc ipsum sapientias respublicas.

Vtinam verò illi, regiam Magni Theodosij ad Arsenium, audientibus Arcadio & Honorio adtenderent, præstat pie mori, quam impie regnare, & quam impie seruire, ut regnes?

Præstat bene latere, quam his artibus in theatris quoque cum magnis Mundi actoribus produci, quid videri.

Quid iuuat fama magna, si non eadem & bona? Quid iuuat propter vitam, viuendi perdere vitam? uenat. sat. 8.

Aut vniuersum mundum lucrari, animæ verò suæ mentum parit?

Miseri, qui sic emergunt, bis miseri, qui hoc ad do, fouendo, se perdunt. & suos.

Herodes ergo Auditor, et si alijs multis moribus miser, hoc tamen vno valde felix, quod habuit Curia suæ Oratorem, prædicatorem Veritatis liberrimum, qui nihil sperans, nil metuens, etiam in lam, maxima oris vultuque constantia dicebat, si quis sit odiosissimum illud Non licet tibi &c.

Nec desperatissimæ salutis Herodes, qui nihil minus libenter eam audiebat, & audire eam non cessabat.

Vtinam (ut quondam D. Franciscus Frater Iam raram pietatem spectans, vtinam yluam vniuersis niperis plenam hab. oremus!) vtinam inquam doctis talibus Anachoretis, templa talibus Ecclesiasticis, talibus oratoribus, cuiusmodi Iohannes hic fana na haberemus!

Imò, Quis mihi det in Curijs singulis vel libentem vnum!

At quorsum, nisi habeamus & Reges ac Potentes si qui Herodem sequuntur errantem, etiam libentes libenter audientem suum reprehensorem, &

Quantū
fructus
à dicendi
libertate.

rum ceusorem Iohannem, quamlibet liberè publice-
que corripientem?

Saltem, si non libenter, saltem patienter, & non in-
dignanter audirent!

Fierent, credo, etiam Herodi isthac similes, qua
multa audio suo Iohanne faciebat; Vitam & ipsi suam
aliter insitirent, & totis non Curijs tantum suis, sed
regnis, libidines, atque ipsarum irritamenta & c. explo-
derent.

Aurea mox secula, si Iohanne Reges, si Iohannes
Regibus hac Herodi similibus vteretur, videre-
mus.

*Nemo adeo serus est, ut non misescere possit,
si modo cultura patientem adcommodet aurem.* Horat.
lib 1 ep. 1.

Maxima enim culpa corruptionis nunc seculi in eo
est, quod verum arem assernatur, & in fraudem obsequio
impertitur. Cic. lib. de Amicit.

Idem ibid. in aure clausa Veritati sunt, ut ab ami-
co verum audire nequeat, huius salus desperanda.

Non ut velim omnia omnibus Concionatoribus
in omnes licere, & in libera cathedra non tam lingue
libertatem, quam licentiam quandam, maledicentia
assuetam, usurpari; minime gentium, sed censuram mo-
rum severam illam, & prudentia Baptistae comitata,
qua nihilominus vitia Potentiorum nocentur, quam
infinorum.

Nam licentiosus illis, & male feriatas notatoribus,
qui maledicentiam, zelum Baptistae putant, non secun-
dum scientiam, iure dixerim, quod Memnon nescio quis
militiae dux, militem maledicentiae arguens, aiebat;
*spendium illi se dare non ad maledicendum, sed ad dagnan-
dum; ali, & vivere de altari, opibusque Crucifixi, Con-
cionatores & Pastores, non ad detrahendum homini-
bus, sed a pravis moribus distrahendum: Suggestum
ita Cathedram Veritatis appellari, ut in ea etiam sit
suis locus charitati, sine qua potius sit cathedra pesti-
lentiae.*

Illic pacem, & veritatem diligamus. Non pacem,
sine

sine Veritate, nec veritatem, sine pace.

Illic vicissim se *Iustitia* & *Pax* osculentur.

I I.

*Regibus, aut quomodolibet Potentibus, non licet
quid libet.*

Sed plerique, (vt dixi) & plures, magis *Pacem*
Iustitiam aut *Veritatem*, quam *Veritatem* aut *Iustitiam*
sive *Pacem* & *Charitatem*, in *Cathedram* imperatorum
peccamus; maximè, quibus in *Curijs*, aut in *auribusque*
Herodis, concio est, vbi plus *fortitudinis* & *Veritatis*,
quam *Pacis* ac *mansuetudinis* adhibendam.

Altum vulnus fortiore medicina curandum.

Serioque, & sæpè inculcandum in *Curia*, quibus
Herodis istud, *Non licet tibi &c.* Non licet, nec
cet, non expedit, quidquid libet &c.

Potentiorum enim ferè commune omnium
malum, arbitrari, omnia sibi licere, omnia deo
omnia posse, & paria deo, qui omnia *quæcumque*
fecit in celo & in terra, in mari & in omnibus abyssis
oblatam potentiam, falsò sentire.

Fallor? Atrei illa in *Thyeste* vox apud *Senecam*
aliud clamat? *bicumque* (inquit) *tantum honestum
nanti licet;*

Precario regnatur.

Et ista: — *Sanctitas, Pietas, Fides,*

Privata bona sunt: qua iunat, Reges eant. Ibid.

Quid ista *Clytemnestra* famosa illius *adultera*

Lex alta solio est, alia privato in toro? *Seneca*. in *Agamemnone*.

Et ista *AEgypti* hi, qui cum ipsa *adulterate* *Memnone*

Id esse regni maximum pignus putant,

Si quidquid alijs non licet, solis licet? *Seneca*. in *Memnone*.

Quid *Medea*? *Si iudicas*, inquit, *cognosce si regnum*
quasi dicat *regiam* esse, dicere

Tuena!
fat. 6.

Sic volo, sic iubeo, sit pro ratione voluntas, & Voluntas

SIC NOBIS BLACET.

Iulius Cæsar dicebat, *debere homines pro legibus*

re, quæcunque diceret.

Iulij Antonij Caracallæ Imp. Nouerca, an non & in hoc errore crassissimo? Nam cum ipsam Caracalla, priuignus Nouercam, impotenti amore deperiret, & diceret, *Nellem si liceret*, ostendens se eius concubitum affectare, nisi inrûs Conscientia, quasi quidam Iohannes Baptista, illi remurmurans, diceret, *Non licet tibi habere eam*, tam Iulia est rûs, & animo iam meretrice inesta, respondit: *Siliberi, licet: Nescis te Imperatorem? Leges dat Imperator, non accipit.* Quibus verbis Caracalla factus audacior, Iuliam Nouercam sibi copulauit, cuius tam filium Getam pauld antè interfecerat. *Autores Sex. Aurelius, & A. Elius Spartianus in An. Caracalla.*

Caligula Imperator nihilo hic modestior. Is enim euidam supplicanti iactare ausus est, *Memento mihi omnia, & in omnes licere.* Sueton. in Calig. capite 29.

Non Pilatus ipse qui sic aliquandò ad D. N. Iesum Christum, *sibi non loqueris? Nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te?*

Et ad Iudæos, *quod scripsi, scripsi q. d. Omnia mihi licent, æqua iniqua, æquè omnia.*

An non mihi licet quod volo facere? Matth. 20.

Dionysij senioris adolescens filius eiusdem farinae. Nam quum eius Pater subaudisset, eum cum ingenui viri coniuge adulterasse, iratusque interrogasset, an vnquam tale aliquid in patre competisset, respondere ausus est: *tu non habebas Patrem Regem, simul & se Patre nobiliorem indicans, & hoc maiorem cuique peccandi esse licentiam, quo sit genere nobilior.*

Putant in summa fortuna id æquum, quod validius. Tacitus lib. 15 Annal.

Putant in armis.

Lex inilitiæ fortitudo nostra. Sap.

Quis ferat tantum hominum arrogantiam?

Quid

Qui fau-
tores,

Quid, quod non defunt etiam digna his pro-
opetcula, & quales Domini tales serui? imò non
quoque docti, qui vel cum ipsis adfirmant, vel
conuincunt, nec audent vel semel hincere illud
stax, *Non licet tibi habere, facere, dicere hoc aut illud.*

Quod Principi placuit iex est, ait prou.

Anaxarchus Alexandrum consolans, ob Clau-
dem animo se angentem, *An ignoras (aiebat) Iu-
Ioni absolvere, ut quidquid Rex agat, id fas nulli imper-
tur?* Plutarch. to. 2. mor. tract. ad Principem
Etum.

Cambyſi Perſarum Regi aliquando inquit
liceret ſororem uxorem ducere, et auli ſunt Conſultum
dam molles, & in omnem voluntatem, mutua
principis, pinnarum ac rotarum inſtar, flexiles
ctiles, ei reſpondere, *Regi licere, quidquid velit.* Qu-
lationem explodendam.

Baptiſta noſter reclamaret, & diceret: *Non licet
habere eam nec forte ſi liceret deceret.*

Plinius in Panegyrico quem Traiano diſti-
vergit quoque, cum ait: *Principi eas (leges) non
ſit.*

Machiauellus ille multorum Aulicorum Prae-
tus, pæne totus in huius licentiæ regis
nio.

psal. 50.

Legiſſe mihi videor, a quibusdam etiam illud
uidis, *Tibi ſoli peccavi, & malum coram te feci, eodem
hi; quaſi dicat Dauid, ſe adulterando, Vtramque
in nullas hominum, aut Patriæ leges peccaſſe, ſed
ſolas ipſius Dei.*

Conſirmant huius licentiæ vicilitigatores
ſuam ſententiã, ſententiã Dei, quaſi authenticam
dam Curia Cœli præiudicio, atque inde ſperant
aduerſariis certum triumphum.

Dei de
hære
pæiudi-
e iã, ſenſo
quorũdã.

Israëlitis enim aliquandò Regem à Samuele
gitantibus, ſic aiebat (inquiunt) Dominus Deus
ergo vocem eorum audi, veruntamen conſeſſare eos, &
dic eis inſ Regis &c. & ait Samuel, aut potius Deus
Samuelis, quaſi præconis: *HOC ERIT IVS*

qui imperaturus est vobis,

Filios vestros tollit, & ponet in curribus suis,

Facietque sibi Equites, & Praecursores quadrigarum suarum.

Et constituet sibi Tribunos & Centuriones,

Et aratores agrorum suorum, & messores segetum,

Et fabros armorum, & curruum suorum; utetur filiis vestris, ut volet, quasi mancipijs.

Falias quoque vestras faciet sibi vnguentarias, & focarias, & paupercas. Videtis ius Regum, in liberos subditorum?

Agros quoque vestros, & vineas, & oliueta opt. tollet, & dabit seruis suis &c.

Servos etiam vestros, & ancillas, & iuvenes optimos, & asinos auferet, & ponet in opere suo. En ius Regis in opes, ac peculium populorum, vel digito ipsius Dei scriptum, vel ipsius ore pronuntiatum. i. Reg. 8.

Hoc ius Regis, hoc Potentum privilegium, ut Rex exlex dicatur potius, cum quidvis facit, quam legitima.

Quasi dixerit tum Deus, ut quondam Rex Assue- rus ad Estherem sponsam suam: *Non morieris: non enim pro te, sed pro omnibus haec lex constituta est.* Esther. 15.

Quisnam igitur iste ignotis nunc hostis surgit ab oris (in- quient quidam aulae canes)

Prudent.
in Psychomach.

Impor. unus. iners, infelix, degener, amens,
Qui tibi iam seruum ius vendicat dicendi cuiquam Re- gum, Non licet tibi &c?

Quid eremita iste, & stultus deserti incola, Helle- boro multo apud Anticiram sanandus, homo assidua ferarum societate efferatus, clam, palam ad populum Herodi Regi obgannit, & declamat, *Non licet tibi habere uxorem fratris tui? non licet tibi, Non licet tibi?*

— Nunc advena nudus
Nuntur antiquos, si fas est, pellere Reges? Prudent. in Psychomach.

Quid Monachi isti indocti, olidi, aquapotores, politica subtilioris ignari, frigunt cum suo illo
V
Nep

Non licet tibi &c.

Quid aini isti clitellarij rudunt, quid Cyreni homines, & vix è dolio suo, & dormitorio longius, quàm ad suggestum vsque suum, egressi trant, non plus licere Craeso, quam Iro: non plus zaro, Magdalena opulento, quam Lazaro dicitur pulonis mendico: pariter legibus teneri Non cum Villico?

Itane perperam isti pares facient omnes, & solum humana, regia, sed etiam diuina, facient expressa, peruertent, dum sceptrum ligonibus equant.

Extorquebunt tandem Regibus hominum nebriones, Eudymiones, Timones misachropi, ipsis expresso diplomate iam olim indulsit minus maiestatis, *Princeps Regum terra*, quam de manu Herculis?

Quorsum, tandiu pati morosum hunc minus Eremita grunnitum, *Non licet tibi?* Non tibi?

Reponamus & nos illi aliquid, & dicamus: *licet tibi habere* eiusmodi conciones; silentio premenda talia fuerant, aut procul digito cantanda dicanda.

Si *Herodi non licet* facere, fortè nec tibi, quæ facere non possit Herodes, Herodi tam aperte re.

Sepè enim grauius vidi offendere animos audientes, qui aliena flagitia aperire dixerunt, quam eos, qui miserunt. Cic. respons. ad Sallust.

Tibi ò egregie Baptista, ratio habenda est, quid Herodes, aut quicumque Rex & Potens, debeat audire, sed, vt ea dicas, si qua tu honestè possis, sine periculo seditionis &c.

His assentatores Herodis, Baptistam, his non paria nostris dicimus, Potentiorum adulatorum, piunt.

Pergit tamen Iohannes inculcare suum *Non licet tibi &c.* paratus potius quiduis pati, quam

Regem suum, si proderet Veritatem,

Pergamus & nos, quæ huc pertinent dicere, patetiam dura, & quæ Herodi collibuerit, eadem constantia pati, qua loqui fortia.

Quoniam igitur, ævo hoc vlceratissimo, nonnullos proli dolori legimus, audimus, videmus, qui si non verbo idem dicunt, scilicet REGIBVS LICERE OMNIA, decete omnia, & vel hoc ipso, quod ipsi illa faciunt, iusta esse omnia; tamen factis declamant: ita enim gerunt omnia consulto nullo, contradicente nullo, ac, si quis conetur, absterrito: imò nonnunquam iuxta bonos & malos libidinosè interficiunt, toros alienos dehonestant, & quod est sceleratissimum, *sejum perdunt, & Barabbam, id est filium confusiois & ignominie, nefarium quemque dimittunt;* Vi-
deo nihil nunc, vocante huc ac tantum non cogente textu isto *Non licet tibi habere uxorem fratris tui, propè necessitati, in istam non Christianorum, sed Barbarorum, non hominum, sed beluarum sententiam, pro Bapteista, imò pro iure & Iustitia, vel gratis, vel stipendio Bapteistæ, id est mortis, militandum.*

Matt. 27.

Martial.

Nobis non licet esse tam disertis,
Qui Multas colimus seniores, vt vnico tantum verbo lo tantam Herodianorum quorundam licentiam adtigisse contenti esse possimus.

Non pro rota me vnquam in re tanta, imò rerum cardine, vt cuiquam Herodi licebit.

Sed primum vim verbi (*Licet*) intelligamus. Nam (vt docet Cicero) in vñ huius verbi persæpè *sermonis errore labimur.*

Licere dicimus, $\left\{ \begin{array}{l} 1. Veticum non est, \\ 2. Vsurpatum contra leges; \\ 3. Sanctum & iustum est. \end{array} \right.$
quod

* 1. Non *vetitum*, id est, quod leges, quod mores maiorum, quod instituta concedunt, quod significatum verbi maximè proprium est.

Cic. lib. 5. Tusc.

Cic. 5. Tusc. id licere dicimus, quod cuiquæ conceditur.

* 2. *Vsurpatum cõtra leges*, id est, quædò vi gerit res omnis, nec

nec vis vlla maior aut potentia metuitur, aut omnino est, quod possit nondum facta impedi-
fiant, aut iam facta castigare. Impunitatem vocat
libertatem immoderatam, vnde & forte dicitur
tia poetica.

* 3. *Sanctum, & iustum, & rectum*, id est quod
quod fit, aut dicitur, quidquid tandem id sit, aut
ctum est, aut rectum esse conceditur, hoc ipso, quod
tali aut tali fit, etsi tale esse rationi non satis ad-
Sic licita sunt opera, & iussa Dei qualiacumque
quibus omnibus & singulis dicendum, & erant
bona: & bene omnia fecit, dixit, impetraui.

Pythagoras in philosophicis apud suos tantum
toritatis adeptus, ut quidquid dixisset, quia dixisset
ta esse ab illis censeretur. Hinc famosum illud

Cic. l. i. de se dixit.

Nat. Deo- rum. Cicero in re Latina tantus, ut si quid dicitur
sic, ita licere dici, omnes fateantur, & imitari
tent, quia ipse dixit.

Primo modo infitior, *REGIBVS LICERE
OMNIA*, id est nihil veritum esse, sed tantum
legibus, moribus maiorum, institutisque omnia
re.

Altero illo, multa licent non omnia. Aliquam
nim Aristogiton & Harmodius aliquis Hippocrati
centiorem castigat, aliquando Ecclesia, aliquando
nemo: Deus tamen semper, aut erit aut sero, tra-
lud:

*Virgil. l. 1.
Æneid.*

*Si genus humanum & mortalia temeris arma,
At sperate Deos memores fandi atque nefandi.*

Tertio modo, nego, & pernego *REGIBVS LICERE
OMNIA.*

Alioqui mentitus Baptista, homo ille missus à
protomartyr ille, quum dixit, *Non licet tibi habere
rem fratris tui.*

Iure casus, ut qui læserit Maiestatem, Regis
tatem iusque accidere tentauerit, seditionum alio
ad populum declamarit.

Iure Eliam, & eius auditorem Eliseum, Achis

alij fuerint persequuti.

Iure Thomam Cantuariensem Episcopum Henricus II. Thomam Morum, & Iohannem Rossensem Henricus VIII. Anglorum Reges peremerint, illū affirmantem non licere Regi, quā in clerum usurpabat, Istos adherentes, non licere Henrico VIII. ad secundas nuptias, prima vxore adhuc superstitē, procedere.

Iure Iohannes Staudoncus, a Ludou. XII. Gallorū Regē, toto regno exactus, qui incestus eius quoque nuptias damnarit.

Iure D. Lambertum, Dodo, vel Comes Atraxie vel Dux Arduennæ, frater Alpaidis, alterius Pipini vxoris aut vetus pellicis, interfecit; nec fuerit, cū cari Leodienses mei, vt martyrem illum colant, tanti faciant, ac de illo cantare possint, quod de Elisæo legitur; *In diebus suis non perimuit principem, & potentia nemo viciū illam, nec superauit illum verbum ali-* *Eccl. 48.*
quod.

Iure caput martyrum Christus fuerit actus in crucem, qui Pontificibus, qui Regibus, qui Cæsaribus multa dixit non licere.

Stulti Principes, qui legibus Dei, Patriæ, suis ipsorum ita colla submiserunt, vt si quid vel ipsi, vel sui contra eas commisissent, sponte pœnas darent.

Salethus stultus, qui Crotone princeps cū legem tulisset, vt mæchi vini cremarentur, cum fratris vxorem ipse polluisset, etsi pœnam vellent ciues remittere, sponte in ignem proliliit, sicque Princeps ipse sua lege, suoque igne contumptus est. *Hieron. Cardan. lib. 3. de consolat.*

Zaleucus stultus, qui filio adultero vnum oculum, sibi alterum iussit expungi.

Diocles stultus, is qui Syracusis leges scripsit, cui vno memorabile quoddam facinus obigisse proditum est (ait Diodorus.) Nam cum seueritate inexorabili delicta persequeretur, errantesque summoa prorsus venia punire pergeret, inter leges hanc inseruerat, ne cui cum armis in forum & concionem prodire liceret. Si quis id transgressus esset, capite puniretur. neque imprudentie, ne alij cuiquam in ea re
necef-

ne necessitati vlla exceptione cautum erat. Quadam die
 siatum esset, hostes in agrum irrupisse, gladio accen-
 sam properabat: tum repente seditione & tumultu
 rum excito, conuersus imprudenter, vti erat accen-
 ditur in forum: ibique à quodam privato sibi
 cum clamasset ille, quod leges ipse suas transgredi
 antiquare cœpisset: ad incusantem conuersus, magis
 respondit: *Vtique per te ouem, sed non sic quidem, ut
 comprobabo illas, maiestatemque & ius suum reu-
 que dicit, gladium illico stringens, sibi in per-
 lum adegit. Sic Diodorus Siculus libr. 13. Biblicis
 fine.*

Consul ille seu (vt vocant) Burgingister Leo-
 sis, stultus, qui cum legem tulisset, vt domus
 que, aduersus quemcunque, pro asylo & quatuor
 set, quam ne pugno quidem, nisi periculo capere
 iram ferire liceret, cum ipse in legem suam
 set, capite se plecti voluit.

Traianus Imp. stultus, qui cuiusdam Praefecti
 gladium porrigens (*Accipe* inquit) *gladium hoc
 si bene egero, si male, contra me.*

Stulti, inquam, illi omnes & quotquot tales
 certe Principibus non omnia licent.

Sed quis ferat Antistites Sapientiae stultos
 haberi?

Ergò nullus etiam tulerit dicentes, Principibus
 cere omnia, damnarique Baptistam qui dixit
 Non licet tibi &c.

III.

Quam periculosum, contrarium affirmat.

Si Herodi, & Princi-
 pi cuiusque licent
 omnia,

1. *Vt gloria Dei;*
 2. *Vt Nobis;*
 3. *Vt Vita Potentium,*
 4. *Vt gloria Regum.*

* *Vt gloria Dei, quae panè tota illi tollitur
 à Gigantibus extruditur, si aliquis in hominibus
 cui ipse imperare non possit.*

Si aliquis est, qui iactare audeat, se non minores
 tis independentem, & arbitrio suo viuere, omnibus

re posse, quam possit in Cælo Deus ipse, qui omnia
quæcumque voluit, fecit.

Quid sperest hominibus eiusmodi, nisi solum regnum,
& sceptrum Dei?

Id demum est dicere cum Lucifero; *Ascendam in al-* *Isai.*
tum, & similis ero altissimo.

Etius sicut Dij, non sciens tantum bonum & malum, *Gen. 3.*
sed & virtusque agendi potentes.

Ecce adam quasi vnus ex nobis. ibid.

Id demum est, similitudinem Dei affectare, dicere
licita sibi omnia, omnia iusta & æqua esse, quia fa-
ciat.

Dei enim solius est, vt dicere illius, facere illius,
velle illius, iustitia regula sit; id est, vt omne, quod
vult, aut facit, eo iustum sit, quod ipse vult aut facit,
vt dicere possit quisque de ipso, *Bene omnia fecit;* & il-
lud Pythagoræ orum, *ipse dixit.*

psal. iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa.

Aded, vt si Isaacum filium Abrahamus pater ob-
truncasset, bene fecisset, gratiamque & gloriam à
Domino meruisset, quoniam actus, alioqui iuri na-
turæ omninò repugnans, à voluntate iubentis Dei
(quæ semper recta est, ad quam quidquid componi-
tur, rectum est, quod non componitur, curuum est)
procedebat.

*Iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa, sed & iu-
stificantia.*

Cum Israelitæ, ab Ægyptijs commodato tantum
petita & data, sibi vsurparunt, non peccarunt, non
modò quia mercedis loco retinere potuisse censeri
possint, sed quia volente, & dante ipsis Deo, rerum o-
mnium iusto possessore, acceperunt.

Indè Polygamia v. tr. Peu Patriarcharum, seu Re-
gum sanctorum, iusta.

Indè iustum Osæ connubium cum vxore forni-
cationum.

Ergò, qui Reges iusta putant omnia & licita, quæ
faciunt, quia faciunt, videntur Deo paria sentire.

Blasphemia ista est, ut non videatur.

Quis ut Deus? Quis ut Deus? ait Michael in blasphemia.

Quis similis tui in Legislatoribus?

Quis ei dicat, Cur ita facis?

* Deinde, id sit imperij diuini fines nimum re, & arctare.

Nam si REGIBVS OMNIA LICENT, hoc tum supererit Deo, ut solis Regum subditis, ad ci populorum, parti generis humani vilissimam, dare possit, & ipsis solis dominari, & quidem ex æquo cum Regibus imperio, ut qui tunc & cum Deo, non sub Deo, sed quasi Collegati bunt.

Quod quia auditu horrendum, dicendum, ipsos imperium est Iouis.

* Denique, id sit probrosum Deo, ad cuius nem sunt Reges imperio in homines gerendo, strum quisque Dei imago quaedam etiam est, dominando.

Imago enim si deformis est, cum quem repretat, dehonestat, & ut speculum mendax virginu riosam, irritat.

Sed nihil deformius Regibus futurum, si illud, REGIBVS LICERE OMNIA. Fient exleges quauis bestia bestialiores, & deformac Ergo.

* 2. Vt nobis, vxoribus, Liberis, Peculio, Dom litia, vbique. Cui plus licet, quam par est, plus vult, par est Pub. Mimus.

Non expedit regno, ut insoleat qui preest, per tiam, ut nec Regi, cum, qui subest, insoleat.

2. Nec populus expedit. Reges exleges esse,

3. Nam si nunc quoque nondum admissio illorum sceleroso & Tyrannico axiomatico, est ramper aliquis Achab, qui, per calumniam caedem nea Nabotho adimit; aliqua Eudocia, q Callidus vidua suum agrum aufert; aliquis Herodes, qui

hippo fratri vxorem eripit; aliquis Henricus Anglica-
nus, qui in autoritatem iusque Ecclesie praesidenter
innolat &c. quorsum euaderet Potentum audacia,
admisso illo iam & autorato?

Si adhuc sub aliquo ferula diuinæ atque humanæ
meru positi quidam ita se gerunt; quid facerent emā-
cipari & iam extra omnem disciplinam?

Philo lib. 7. allegoriarum legis. Quemadmodum per-
fecto Grammatico, Musicoque nullis harum artium preceptis
qui est; et verò qui aberrat in horum consideratione, legis
preceptaque adhibenda sunt: sic perfectus homo nullum indi-
gi precepti: vili autem homo tum preceptorum interditi-
tatis, nullo vero admonitione doctrinaque opus est.

Nimia illæ licentia profectò euaderet in mala,
mole & numero ingentia.

Ceracibus nostris miuaremur: Thren.
Sedere sola ciuitas omnis plena populo:
fiere quasi vidua Domina Gentium:

Plorans plorans in nocte, & lachrymæ in maxillis eius:
Essent sacerdotes eius gementes, & virgines eius squa-
lidæ:

Omnis populus eius gemens, & querens panem:
Auferret omni magnificos meos Dominus de medio mei.

Si Augustus aliqua adhuc legum reuerentia satis bo-
nus, tamen aliquandò præ ira tam multos capitis dā-
nauit, vt vir quidam sapiens eo tempore, chartam li-
teris notatam versus ipsum eiacularetur, quæ sic di-
ceret: *Le sine pro tribunali sedere carnis ex;*

Si idem tum quoque mulierosissimus fuit, illasq;
præterim affectabat, quæ maritos haberent, & ô pu-
dorem etiam maritis vel inuisissimis imperabat, vt
in eiusmodi piaculo sibi obsecundarent, aded vt se-
mel virum in Senatu principem cogeret, vxorem su-
am operta lectica inclusam ad se mittere abutendam,
abususque esset profectò, ni Athenodorus quidam
vir Sapiens Alexandrinus, Augusti monitor, summo se-
cũ gladio stricto, pro matrona lecticæ sponæ ingres-

sit, sicque ad Cæsarem deportatus; inde exiens, vi
brato in Cæsarem gladio, territum, sacramento pol-
liceri

Qui etiã
sub legibz
insolet-
cunt ne
nunquam

Mich.
Glyess pi
3. Annal.

liceri coëgisset, nunquam se deinceps toro
contaminaturum (vt refert Glycas)

Si Maxentius Romæ Tyrannus, quum de
niæ matronæ Romanæ (cuius vir vrbs Roma
bat Præfecturam) pulchritudine cognom
mos erat ait Eusebius Cæsar) missis stuprom
vt maritus re cognita exclamaret, *Et quid mirum
ciemus, quibus aut hæc toleranda sunt, aut anima
ipsa verò Sophronia, eū prius in cubiculo de
nibus orasset, tanquam pudicitiam suam Deo
latuta, pectus ac viscera, correpto, mucroni
uerberaret, vt veritos amplexus effugeret.*

Ecl.
li. 8. biff.
Ecl. c. 17.

Si Maximino Imperatori in Otione, mentis
hoc singulare studium erat, *ne vilani non dicitur*

Euseb. lo
cis citatis.

Eusebius) sed vel breue oppidum, absque aditibus
matronarum, quæ per loca fuissent repetæ, *no
tione virginum præteriret. essetque pudicitia
hostis, quicquid tutor esse debuerat.*

Si alij alia au si quæ collibuerunt, cum nemo
omnia Regibus licere concessum esset, Deus hoc
& qualia Potentes non auderent, si in contumacia
esset, omnia ipsis licere; & semper vanè Baptistæ
Baptistæ sequaces, apud quemuis Regem illud
um *Non licet tibi?* &c. Sceleribus stupendus
dundare.

*Magna esset (ô grex pusille) magna esset
contritio tua. Thren. 2.*

Tanti mors hominis, quanti pulli gallinæ
deretur.

Tanti matris filieque concubitus, quanti
& pulli, aut oui ipsius comestio; vt ille Aug.
Magnus Inferni Vicarius Henrici VIII. scripsit
cabatur.

Quid enim faceret libertus & manum illius
huc in compedibus, & seruus in sole scilicet

Terent. in
Heaut.
act. 3. Sc.

Quomodo haberet solutus, qui sic furit
Nam deteriores omnes finus, aut summi

quidam. Tum Tyrannus quodcumque incidere in memē,
vult: neq; id

Puabit, prauum an rectum fiet, quod petet.

Tyrannem petre & ipsum. non poteris pati.

Plurimum libet, quibus plurimum licet, quos de-
ceat minimum libere.

Somno & Insomnia, dormiens & vigilans somnia-
ret, quid primo mōd diluculo perpetraret.

Nemo satis credit, tantum delinquere, quantum

Permissus, adeo indulgent sibi latius ipse. Iuuen. sat. 14.

Portexeris digitum, manum arripiet. Exigua rima
permittens aqua perfluere; regiam viam vi faciet.

3. Nec ipso-
rum & egū
securita-
ti.
4. *Pe vitā Potentium.* Nam illud (LICERE OM-
NIA REGIBVS) quam latam fenestram ad ambitio-
nem, ad caedes, ad toxica, ad fraudes, ad omnia faci-
ti,
nora aperiret!

Quis enim tūm, non Regnum affectaret, quo iure,
quā quā viā, vt cum regno, etiā vnā hanc omnia pra-
licenter agendi inuaderet potestatem?

Non est alia certior & mollior ad astra, quā ē re-
gnis via, si Reges omnino per licentiam tantam pec-
care non possunt.

Lilianum illud Caesareum me multis tum erit si non
in ore, certē in pectore, & volūrate; Si violandū est tuis,
regna dignata violandum est, alijs rebus pietatem colas.

Cū enim esse non coner vehementer sceleratus, vel
semel (sicum dicit tūm vnusquisq;) vt scelera materia-
liter (sic schola loquitur) sine scelere formaliter, lice-
at perpetrare; vt est ingenium hominum natura proclive ad
libidinem, & cuncta cogitatis humani cordis intentia ad ma-
lum omni tempore?

Quae antē regnum peccata erant certa & magna,
ea Regi creato aut non erunt, aut non imputabuntur,
non magis quam renatis per Baptismum, & iam Chri-
stianis, fomes peccati & Tyrannis illa membro-
rum.

Et si non sunt faciendā mala, vt veniant bona; tamen
ex malis, & minima, & paucissima eligenda, inquit.

Item

Cic. ii. off.

Item: Certa incertis preferenda. Certior periculum salutis via. Igitur praecipienda.

Quorum licentia vel per ipsorum eades adfectabitur,

Nam, si etiam nunc cum falsum illud (REGIBVS LICERE OMNIA) nondum admissum est, audimus a vulgò; *Melius est Dominum esse, quam Regnum* & vidimus quosdam, plures legimus regni adfectores, vixque lupatis legum, vix Sapientum rationibus negantium REGIBVS LICERE OMNIA, prout voce adhuc clamantis in deserto, in Palatio rodís, NON LICET TIBI &c. ambitio fraudibus, a turbis, a caedibus, a venenis rebus, quò nò affectatio illa regni peruaderet, si tantum non toti in peccatis & ad peccata nati intelligerentur Sapientibus, a Baptista, a Concionatoribus, & tiorum aliqua conciuicula concedi illud REGIBVS LICERE OMNIA, licere rapere, habere, in Palatio rodís, vxorem alterius, & quidem fratris sui, pro fecundi, & viuentis, & videntis?

Causa ambitionis cuiuscunque, quae nunc obliuiscim fuit, senso meo est, ad spectus illius caeterum nunc usurpatur a quibusdam Potentibus, licentia atq; impunitatis, qua videntur abuti sanguinis thedrarum seu Tribunalium.

Ea ergò si tanta esset, vt Regibus licentia concederetur & plurium & ardentior sane fieret ista regni affectatio. Regibus ipsis tunc minimè tutum esset.

Ex multis regni adfectores, certè vnus vnus possit vi aut dolo ad regnum peruenire.

Non capi aliquando non potest, quòd & diu, & ardentè, & solerter obsidentur.

Vel vindicabitur,

Inque scopum è multis vna sagitta ferit.

* Deinde, quia in Tyrannum degenerat, qui licere omnia putat, non potest non patere etiam sequenter pœnis & periculis Tyrannorum, id est ad eadem ipse sui prouocare.

Quam pauci leguntur mortuificae morte Tyrannorum.

Ergò inter tot vel ambientium, vel vim tantum tela aut venena, ne Regi quidem tam licet.

centia frui.
Ve Tarquinio Superbo Rom. Regi ultimo, sibi co-
cio male querendi regni exemplum capi a se posse,
quod Tullum & Regem & focerum trucidasset, ne-
cessarium visum est, deinceps corpus armatis circum-
scipere, sic istis nimium licentiosis, opus sit stipatori-
bus infinitis.

Liuii l. decad. 1.

Videris ergo, & si per Baptistam, per sapientes lice-
ret autorari illud REGIBVS LICERE OMNIA,
cautorata hac Baptistæ voce *Non licet tibi habere eam*,
non tamen per ipsa Regum pericula, Regibus licere,
id velle, aut poscere.

Quam sapienter Paulus, *Omnia mihi licent, sed non* 1. Cor. 6.
omnia expediunt!

4. Ve glorie Regum. Nam remotis iniustitia, quid sunt
regna, nisi magna latrocinia? D. Augustin. libr. 4. ciuit. cap. 4.

4. Denique nec Regū gloria,

Quid Reges aliud tum erunt, quam autorati præ-
dones, & (vt sic dicam) priuilegiati quidam adulteri,
raptores &c.

Quid nisi Nemrorhi rediuiui, *robusti* hominum ve-
natores?

*Fures priuatorum furtoꝝ in neruo atque in compedi-
bus etatem agunt; fures publici in auro atque in purpuro, vt*
ait M. Cato.

*M. Cato a-
pud Gelliu
lib. 11. noct.
c. 13.*

Quid Regum Curia, nisi scelerum officina, Vni-
uersitates iniquitatis, spelunca latronum, antra Cy-
elopum & Cacorum, & mera Augiæ stabula?

Quod de Corcyra olim, hoc tum Iure de Curia
vulgò diceretur; Curia vt *Corcyra libera est, caca vbi li-
ber.*

Quid de Curia Regis cuiuscunque dici aliud tum
possit, quam quod olim Lacedæmonius quidam de
Athenis per ludibrium, *Athenis omnia honesta?* in Curia
nihil turpe? id est, ibi malum boni & liciti nomine ho-
nestatur.

Ferunt enim Lacedæmoniorum quempiam ali-
quando Athenas venisse, vidisseque illic præcones,
qui muriam promitterent, qui obsonium, qui pub-
lica-

*Qui præ-
donum
loco ha-
beretur.*

licanos & lenones, aliasque parum honestas
nes prouerterentur, neque quidquam sibi turpe
rent; tandem in partem reuersum, ciuibus pro
tantibus, eequomodo Atheni se habent omnia
disse, Omnia honesta, ironice, & innuendo, nihil
reuerfa & natura turpe ac sordidum, quod Atheni
ses non sibi licere, ac decere censent.

Plutarch.
in apoph.

Laconum.

Sic redeunti cuilibet e Curia liceat cum te
re, si quis scisciteretur, quid sit, quid dicitur, quid
tur noui in Curia huius aut illius? Omnia honesta
nisi bonum, ac tum commentariolum adderet
magis nouum & hodiernum, qua REGIA
NIA LICERE? Nam in Curia, licere de decore
ges creduntur, adulteria, incestus cum uxore
tui, obpressiones, eedes &c. nunquam illic quid
ciat Rex) auditur vox illa Non licet tibi &c. sed
as. Denique bona, honesta, ibi omnia.

Ita, si admittitur REGIBVS LICENTIA
NIA Regibus petibunt omnia, vitæ, regna,
lia.

*Deinde Nec Reges a Tyrannis, nec hi ab illis
que re, neque nomine deinceps distinguere
Sed vt infame sit, Reginam castam proce
tu meretricio; aut quampiam, que vitam
reticis, Reginarum, matronarum & castarum
ne, & nomine conferi; Ita inglorium Regi
dere, dicere, agere que solent tyranni, qui
scepitis licere omnia; vel Tyrannos meros, &
njs gerentes, quasi liceant ipsis omnia, non
Tyrannos, sed Reges velle se deinceps adpellari
alter ab altero tantum distent, quantum distat
terra, quantum ad ouibus lupi, & hæ ab illis

Et Tyran
nis accen
sorentur.

Nam quidam Regnum definiunt, legitimam
festuram, vel supra omnes Principatum peccata
nouum. Basil. in psal. 87.

Plato: *oigi. vnus recte administrat ciuitatem.*
79. v. 0. 19. Basilicis.

Et verbum ipsum regendi, vadè Regi

dicitur, quasi rem populi agat Rex magis quam su-

Tyrannus autem (vt nunc vocis quoque huius, vi-
dendum multarum, significatio Principum vitio de-
generant) is dicitur, qui sine violen-
tia premittit imperio, & putat insolenter omnia licita impe-
rari;

Nunc inquam. Nam (nisi Suidas nos fallit) Poe-
te, qui Troianum bellum antecesserunt, Reges Tyrannos
appellabant, etiam optimos; Posterius vero pessimos tan-
tum.

Et dicitur est Tyrannus (vt idem ait) à Tyrrenis, qui se-
ueros homines, & latrocinijs dedit fuerint.

Nec improbi tantum Reges, Tyranni adpella-
ntur, sed & quicumque alijs grauiculè molestio-
res.

Pompeij Magni temporibus Hestius Amisenus
quidam, quendam discipulum suum, cui antea Theo-
phrastii nomen fuerat, tyrannionem solitus est adpel-
lare, quod condiscipulos exagitaret.

Plato & Aristoteles Tyrannos eos adpellant, qui
Reip. ad sua, non ad eorum, qui ipsi commissi sunt,
utilitatem administrant.

Alfonso à Castro vir inter nostros doctissimus,
Tyrannus (inquit) iuxta eam vocis significationem, qua
nunc omnes videntur, ille dicitur qui non iure domina-
tur in Republica, aut ultra iustas dominij sui leges potesta-
tem exercet, id est, & is qui in libera ciuitate domi-
nationem per vim occupat, vt quondam Iulius Cæ-
sar, qua significatione maximè à latinis vsurpatur;
Et is, qui etiam legitimus regni hæres, aut po-
puli & Patrum iussu creatus, tamen ex libidine
magis, quam ex ratione, & legum dictamine, impe-
rat.

At si Regibus licere omnia nunc tandem admittitur;
vti

Militarescentur, que nunc cecidèrunt, cadent que
que nunc sunt in honore vocabula, si volet usus (qui
est proprietate potentior) & consuetudo (que cum
omnium

Cum tamē
latè Reges
Tyranni-
que disse-
rant.

Suidas in
Historicis
dicit.

τὴν ἀρχὴν

Castrius
aduers.
hæres. lib.
14. tit.
Tyrannus.

Horat. in
Arte.

A. Gall. omnium dominarum, tum maxime verborum
lib. 12. Tyranni, & prius & noui, uolent Tyranni
uoff. c. 13. incept iterum in bonam partem (vt olim) cor
 Rege, pro Domino, qui habeat plenam in
 potestatem, pro eo, quem se ritudo & Virtus
 num p. ouerit, idemque & vnum esse, seu
 tar) synonyma & vniuoca dici Rex & Tyrannus
 Et Phalaris & Buliris quiuis, Regem se non
 uolet deinceps adpellari, a suis, a scriptoribus
Suidas hi- olim *Homerus omnium mortalium atrocissimum*
storicus ti. Regem appellat, non Tyrannum, vt ait Suidas.
Tyrannus. Henricus VIII. Angl. Rex tunc immerito
Parlam. tionem Tyranni exhorruerit, qui tamen olim
8. Henrici lem penam ei decreuit, quicunque Tyrannum
8. anno 26 ret. Aequè vel gloriosum, vel contumeliosum
6. 13. rit, seu Regem se, seu Tyrannum adpellari.
 Richardus III. Angl. etiam Rex tunc temerari
 gati nomine *Richardus Tyrannus*, historijs Angl.
 uocabitur, vt antea solebat.
 De uocabularijs demum Græcis, Latini
 ris fuerit abradendum alterum illud Tyrannu
 catum, quo Tyrannus dici cœpit, Dominus
 libidine faciens.
 Nullus tum neque erit, neque fingi poterit
 Natura Tyrannus, si quæ olim Tyrannica
 Et ceusebant, ea nunc Christianorum Aulic
 terici, Iuris esse Regij obtinebunt.
 Nihil tum fecerit, aut facere poterit
 quisquam, quod facere non potuerit. Public
 Regibus fiderint (Deo sc. ita cum ipsis disp
 mnia. Decorè necum impunè illi facient, ob
 vulgus & turba damnatur.
 Tyrannum seu Regem dicere & audire, v
 prius nouisque Tyrannis ita uolentibus, vt
 ment noui Reges, nec vnquam Tyrannos d
 lint.
 Quidni? Nam si eadem definitio & notio
 tialis rei vtriusque, cur non & eodem nom
 antur?

Aut, si iam Reges occiperint rem atque opera Tyrannorum usurpare, cur non & Tyranni, saltem nomen Regis etiam usurpent? aut Tyranni vocem, veteri significato, id est, pro Rege?

Vtrum in vtrum tunc maior iniuria aut contumelia, an Tyranni, nomen Regis non suum? an Regis, rem Tyranni occupantis, & tamen Tyranni nomen vehementer dedignantis?

Vt tunc insolentior, Rex an Tyrannus? Rex opinor. Nam Tyranni, & Veteri iam more, & quasi praesumptione adsolent alienum usurpare. Et ipsis saltem Regibus, quod libet, licet.

Quam igitur Reges dehonestauerit illud REGIBVS LICERE OMNIA, si admittetur! Tyrannus dicitur, qui antè Rex appellabatur, & cum Tyrannum iam leges aut auides, nil nisi optimum Regem intelliges, qui nihil fecerit, nisi quod licuerit.

Nisi forsitan quidam Reges etiam volent sibi licere ad eò impudentibus esse, vt, quod sint, esse nolint, sed nec dei quidem, aut patari: imò vt possint, quod sunt, non esse.

Non ergò Reges possunt, aut quisquam in gratiam Regum alius adserere, REGIBVS LICERE OMNIA, nisi maximo gloria quoque suae dehonestameto.

Cic. Philip. 8. Scelerum promissio & permissio, & ijs qui expectant, perniciofa est, & ijs qui promittunt, aut permittunt.

Tantum vero abest à vero REGIBVS LICERE OMNIA, vt potius praesideter ausim adserere, ipsis licere pauciora, quam cæteris. Peccare nemini licet, ait Cicero 5. Tusc.

Cic. addo ego, Regibus minimè omnium. Multa priuatis licent, & Regibus, quæ homines sunt, quæ Regibus quæ sunt Reges, omninò nõ licet.

Henricus Imp. Friderici filius quàm benè! Priuato quidem homini, inquit, omne tempus tibi est, cum id lubet, aut solet: at Regi, si nomen suum non abdicat, id solum, quo vacat.

Quid, quòd nec quæcunq; Regibus licent, eadem mox & Reges decent?

1. Cor. 6. Omnia mihi licent, sed non ego ab omni
centiosior, ut vertit Caietanus.

1. Cor. 10. Omnia mihi licent, sed non omnia
Vbique, & omni modo, seu stando, seu mori
omnibus licet mori, sed Regem, sed Imperatorem
deceat aliter, quam stantem mori, vel Titum Imperatorem
sura.

Fugere Regi ut aliquandò liceat, deca
nunquam.

Nobis Regibus, Pontificibus, Doctores
interficere quæquam, causa & manu nostra
iure illis maximè liceat, neminem minus deca

Tributum non pendere licebat quidem Clau
lio se. Regum antiquorum: sed denique an
mus, ut scandilizemus eos. Quod licebat, non
Infirmitati etiam subditorum consulendum.

Minimè de: et libere cui plurimè in ei. Scio
Regis maximè est, isthoc audire, ignoscas aliq
nihil tibi.

Et cur? Cui peccare licet, peccet minus. Quidni? *Epist.
Semina nequitiæ languidiora faciunt.* Ouid. lib. 4.
eleg. 4.

Permissum sit vile nefas. Cornel. Gallus, *lib.
quibus, eleg. 3.*

*Quos minus morbus ille subditorum omnia
communis, nitendi scilicet in verum verat, *epist.
Ouid. lib. 3.*

Sæpe inter dicitur inimicos aver aqua, unde & illi
venisset mandatum: peccatum ventura, eos quos
deceat peccare; Prægravant enim peccatum
4.

ad illud seu momenta, seu irritamenta.
Rom. 7.

Sed Reges minus vexat morbus ille, vix
quibus communis subditorum Indulgentia
conniuet (vix & debet): utpote contra quos etiam
ciores leges feruntur, quam in reliquos, & si
runtur, ipsorum Regum vel electione, vel con
de, feruntur, ut hinc illis videri debeant facili
*Ergo, ut in subditis peccare sit humanum,
veniabile; in Regibus non item.

*Adde, & cretiores ferè animos Regum

ne fieri, qua stipe, & longo ordine maiorum il-
lustrum, qui praeuntes exemplo, posteros, vt sequa-
tur, admovent, & penè cogunt detrectantes; qua à
fortuna celsitudine, cui pares virtutes non praestare,
proportionem intelligunt. *Notas illis fecerunt vias*
vne praeterunt, & quodammodo post se trahunt, vt cur
tanti in aereem rogentur am suorum.

Sal.
Canto

magnum fortunam magnus animus decet. Senec. li. 1. de
Clementia.

Reformidant ferè magni, in humiliorum vilitatè,
degeneri cõuersione recitare.

Itaque & tales deceat minùs peccare, quàm ple-
beculam.

Plebeculae, quam nec stirps facem preferens, & ad
alta Virtutis cacumina praesens, nec fortuna ad summa
inuitant, humi repere licet, & nonnunquam plus de-
cet, Potentibus verò non dico peccare non licet, aut
non peccare omninò satis est, sed nec sufficit medio-
cris virtutibus contentos esse.

Sed huius sermonis iste sit finis.
Speraueram quidem argumento ex libro Regum 1.
perperam depropto hodie respondere; sed quia ha-
bee questionem molestissimam & Labirynthio simi-
lem, nec breuitate, quam horae angustia nunc impe-
rat, coarctanda est, in crastinum rem totam amanda-
bitur, vt possit commodius vderiusque (si Dominus
voluerit) explicari. Itē in pace.

ECHO
CONCIONIS XIV.

THEMA Dicebat enim Iohannes Herodi: Non liceat
tibi habere uxorem fratris tui. Marci 6. Matth.

14.
Facta repetitione vsitata, sic propositum;
Dicen- 1. Sapientum, & Regum ipsorum dictis probari;
dum { Regibus non licere quidquid libet;
hodie 2. Probari id ipsum rationibus;
mihi { 1. Quid respondendum ob scientibus ex libro Re-
gun; tunc erit vs. Regu &c. AVE.